

DOMSTOLENS BESLUT
(särskild avdelning enligt artikel 123b i domstolens rättegångsregler)

den 8 februari 2011

I mål C-17/11 RX,

angående ett förslag av den 12 januari 2011 från förste generaladvokaten om omprövning enligt artikel 62 i domstolens stadga, meddelar

DOMSTOLEN (särskild avdelning enligt artikel 123b
i domstolens rättegångsregler)

sammansatt av ordföranden V. Skouris samt avdelningsordförandena A. Tizzano (referent), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts och J.-C. Bonichot,

följande

Beslut

- ¹ Förste generaladvokatens förslag om omprövning avser den dom som meddelats av Europeiska unionens tribunal (avdelningen för överklaganden) den 16 december 2010 i mål T-143/09 P, kommissionen mot Petrilli (ännu ej publicerad i REGP),

i vilken tribunalen ogillade det överklagande som Europeiska gemenskapernas kommission ingett mot den dom som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 29 januari 2009 i mål F-98/07, Petrilli mot kommissionen (REGP 2009, s. I-A-1-13 och II-A-1-41).

- 2 Den dom som är föremål för förslaget om omprövning avviker enligt generaladvokaten från den praxis som tillämpas av Europeiska unionens tribunal när det gäller villkoren för Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar i personalmål, i synnerhet när det gäller villkoret om att den berörda institutionen ska ha gjort sig skyldig till en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten. I den aktuella domen avvek nämligen tribunalen från den lösning i motsatt riktning som valts i dom av den 10 december 2008 i mål T-57/99, Nardone mot kommissionen (REGP 2008, s. I-A-2-83 och II-A-2-505), när den slog fast att detta villkor är uppfyllt så snart som den berörda institutionen har agerat rättsstridigt och utan att det är nödvändigt att pröva huruvida denna rättsstridighet utgör ett uppenbart och allvarligt överskridande av gränserna för institutionens utrymme för skönsmässig bedömning.
- 3 Vidare anser generaladvokaten att även om domstolen redan har fastställt de allmänna villkoren för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar (se, bland annat, dom av den 4 juli 2000 i mål C-352/98 P, Bergaderm och Goupil mot kommissionen, REG 2000, s. I-5291), har den emellertid ännu inte avgjort frågan huruvida den särskilda karaktär som personalmål har i enlighet med artikel 270 FEUF samt artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, motiverar att särskilda villkor ska gälla för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar på detta område.
- 4 Dessa omständigheter utgör inte skäl för omprövning. För det första ankommer det nämligen inte på domstolen att i ett omprövningsförfarande pröva huruvida den rättspraxis som tribunalen utvecklar i egenskap av överinstans är välgrundad. För det andra utgör inte det förhållandet att domstolen ännu inte har prövat en rättsfråga ett i sig tillräckligt skäl för en omprövning i enlighet med artikel 62 i stadgan för Europeiska unionens domstol, eftersom det hädanefter enbart ankommer på Europeiska unionens personaldomstol och tribunal att utveckla rättspraxis i personalmål, varvid domstolen enbart är behörig när det gäller att hindra att tribunalens avgöranden undergräver enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten.

- 5 I förevarande fall finns det ingenting i tribunalens dom i det ovannämnda målet kommissionen mot Petrilli som visar att det föreligger en allvarlig risk för att enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten ska undergrävas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (särskild avdelning enligt artikel 123b i domstolens rättegångsregler) följande:

Det saknas anledning att ompröva den dom som meddelats av Europeiska unionens tribunal den 16 december 2010 i mål T-143/09 P, kommissionen mot Petrilli.

Underskrifter